

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122456339
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:6122456339.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – Petržalka, proti žalovanému A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX/X, XXX XX D., o zaplatenie 9.038,97 EUR spolu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou dňa 26.10.2022 (doručená Okresnému súdu Banská Bystrica ako návrh na vydanie platobného rozkazu a následné postúpená tunajšiemu súdu v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 307/2016 Z. z. o opomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 9.038,97 EUR spolu s príslušenstvom a nahradenia trov konania.

1.1. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník a spoločnosť Všeobecná úverová banka, IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, ako veriteľ a právny predchodca žalobcu (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) uzatvorili dňa 13.12.2018 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 10.000 EUR (ďalej aj ako „Úver“). Nakoľko žalovaný Úver neuhradzoval riadne a včas, tak Úver mu bol právnym predchodcom žalobcu predčasne zosplatnený dňa 15.5.2020. Žalobca si podanou žalobou uplatnil pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: (-) istina vo výške 8.988,73 EUR, (-) riadny úrok vo výške 1.602,85 EUR, (-) úrok z omeškania vo výške 811,35 EUR a (-) poplatky vo výške 50,24 EUR.

1.2. Následne na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (ďalej aj ako „Zmluva o postúpení“) v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 3.3.2022 (ďalej aj ako „Žiadosť“) bola pohľadávka voči žalovanému z titulu Zmluvy (Úveru) postúpená žalobcovi.

2. Súd po podaní žaloby vyzval žalobcu aby súdu uviedol a preukázal (-) spôsob posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, (-) spôsob preverenia príjmu žalovaného (bonitu) pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a (-) splnenie zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru.

2.1. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.5.2023 uviedol, že právny predchodca žalobcu si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v I ods. 5 písm. b) Zmluvy. Následne

výzvou zo dňa 13.01.2020 vyzval žalovaného v súlade s § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka na úhradu omeškaných splátok vo výške 454,24 EUR a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti Úveru. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k úhrade omeškanej sumy, podaním zo dňa 15.05.2020 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť Úveru. Žalovaný si túto zásielku prevzal dňa 25.05.2020.

2.2. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, tak žalobca uviedol, že jeho právny predchodca pred poskytnutím Úveru preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zoberal v úvahu najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, pričom dospel k záveru o tom, že žalovaný je ku dňu vykonania overenia tejto schopnosti schopný úver splácať za dohodnutých podmienok. Keďže tieto skutkové tvrdenia nie sú medzi stranami sporu sporné, v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa považujú za nesporné, v dôsledku čoho si je súd tieto tvrdenia povinný v konaní osvojiť ako zistený skutkový stav.

3. Žalovanému sa žaloba nepodarila doručiť, a tak v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) súd urobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného, avšak aj napriek tomu sa mu nepodarilo zistiť žiadnu inú adresu žalovaného na doručovanie, a tak súd procesným postupom podľa § 116 ods. 3 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu. Uplynutím lehoty 15 dní odo dňa zverejnenia oznámenia sa žaloba považuje za doručенú. Žalovaný sa do dnešného dňa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. V zmysle § 177 ods. 1 v spojení s § 297 CSP súd na prejednanie tohto sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 11.1.2024 (ďalej aj ako „Pojednávanie“).

5. Z písomných vyjadrení žalobcu, Pojednávania a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

5.1. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý Úver vo výške 10.000 EUR, ktorý sa zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 130,69 EUR, pri ročnej úrokovej sadzbe 5,90 % (RPMN 6,01 %), a to až do celkovej sumy Úveru vo výške 12.546,24 EUR, pričom prvá splátka bola dohodnutá na deň 2.1.2019.

5.2. Listom „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 13.1.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky v celkovej výške 454,24 EUR, a zároveň ho vyzval na jej okamžitú úhradu, v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dátumom splatnosti.

5.3. Následne Listom „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 15.5.2020 právny predchodca žalobcu Úver zo Zmluvy zosplatnil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 9.375,55 EUR.

5.4. Titulom Zmluvy o postúpení v spojení so Žiadosťou došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní (pohľadávka voči žalovanému z titulu Úveru), o čom bol žalovaný upovedomený písomným Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 17.3.2022 (ďalej aj ako „Oznámenie o postúpení“).

5.5. Žalobca, resp. právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom neposúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, a ani žiadnym spôsobom nepreveril jeho bonitu.

5.6. Žalobca len uviedol, že jeho právny predchodca pred poskytnutím Úveru preskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zoberal v úvahu najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a účel spotrebiteľského úveru, avšak na preukázanie týchto tvrdení nepredložil súdu žiaden dôkaz. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že posúdenie skúmanie bonity žalovaného je skutkovú otázkou, avšak nesúhlasí s jeho záverom, že ak to žalovaný výslovne nepoprie, tak si je súd povinný v zmysle § 151 ods. 1 CSP tieto tvrdenia v konaní osvojiť ako zistený skutkový stav. V tomto smere poukazuje súd na § 295 CSP, v zmysle ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to

nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Citované ustanovenie § 295 CSP predstavuje jedno z kľúčových ustanovení prelamujúce dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi čo najväčšiu mieru ochrany jeho práv garantovaných hmotným právom.

6. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), (-) § 39 Občianskeho zákonníka, (-) § 41 Občianskeho zákonníka, (-) § 52 Občianskeho zákonníka, (-) § 53 Občianskeho zákonníka, (-) § 524 až 530 Občianskeho zákonníka, (-) § 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 7 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

8. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nespnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá.

9. Súd vyhodnotil vzťah žalobcu a žalovaného založený titulom Zmluvy ako vzťah spotrebiteľský, a teda naň aplikoval všetky ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúce sa na úpravu takýchto vzťahov.

10. Súd považoval Zmluvu za platnú uzatvorenú, avšak dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu si nesplnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako veriteľ pri uzatvorení Zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať Úver.

11. Právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom neposúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, a ani žiadnym spôsobom nepreveril jeho bonitu.

12. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bol pritom právny predchodca žalobcu povinný pred uzatvorením Zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver, pričom bol povinný zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytol Úver, jeho výšku, príjem žalovaného a aj účel Úveru.

13. Vo všeobecnosti možno uviesť, že zmyslom a účelom dotknutého ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočností, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, napríklad predpokladaný príjem a podobne. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie veriteľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ

zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživovaciu podobnosť a podobne. Analýza iba niektoej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

14. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd poukazuje aj na všeobecne akceptovanú judikatúru, a to napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/14/2022 zo dňa 30. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/19/2022 zo dňa 28. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/171/2016 zo dňa 27. októbra 2016, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, pričom v zmysle uvedenej judikatúry vyplývajú tieto závery: Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. (...) Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. (...) Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti.

15. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca nijako nepreukázal, že by právneho predchodcu žalobcu zaujímalá bonita žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom neposúdil schopnosť žalovaného splácať Úver.

16. Pre naplnenie dikcie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a

odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Pokiaľ veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neuviedol žiadne relevantné skutočnosti o skúmaní schopnosti žalovaného splácať Úver a ani súdu žiadne doklady o predmetnom skúmaní nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval. Nezaujímalo ho overenie príjmov a ani samotné výdavky žalovaného, a to najmä to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie Úveru.

18. Bolo pritom základnou povinnosťou právneho predchodcu žalobcu vo vzťahu k bonite žalovaného získať informácie od neho priamo a v jeho súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovaného splácať Úver, nebol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovaného finančnej situácii, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver.

19. Súd vzhľadom na vyššie uvedené teda vyhodnotil predčasné zosplatenie Úveru ako neúčinné, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou aj to, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a (b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Z citovaného ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských teda vyplýva, že právny predchodca bol oprávnený postúpiť práva vyplývajúce zo Zmluvy (postúpiť pohľadávku z Úveru) mimo iného za predpokladu, že pohľadávka je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Keďže súd dospel k záveru, že právny úkon „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 15.5.2020 (predčasné zosplatenie Úveru) je neplatný a neúčinný, a teda nespôsobuje zákonom predpokladané následky, ako napr. aj to, že pohľadávka z Úveru sa nestala splatnou, tak žalovanému zostalo zachované právo splácania Úveru v splátkach, a zároveň konečný termín splatnosti Úveru bol v zmysle Zmluvy dohodnutý na deň 2.1.2027, ktorý ešte ani nenastal, a tak nedošlo ani k platnému a účinnému postúpeniu pohľadávky z Úveru titulom Zmluvy o postúpení, resp. právny predchodca žalobcu nebol oprávnený podľa platných právnych predpisov postúpiť práva vyplývajúce zo Zmluvy na žalobcu.

23. Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku z Úveru a Zmluvy na žalobcu, tak konal v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je Zmluva o postúpení neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom), pričom došlo aj k porušeniu § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu. Žalobca tým pádom nemohol ani platné nadobudnúť pohľadávku z Úveru a Zmluvy, a tak vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Úspech žalovaného predstavoval plný úspech, a preto by mal žalovaný vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, tak súd nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.